

OREIG

ANY I NUM. I
NOVEMBRE 1931

PUBLICACIÓ D'ARTS, LITERATURA I POLÍTICA

□ Donatiu de ls Editors □

CPº 5502

SUMARI

EDITORIAL: «OREIG». R. Plà i Coral.

A PROPÓSIT D'UN INSTITUT A OLOT. . . R. Vayreda.

CORREU DE LES ARTS. (J. Rebull). Coralí.

INFORMACIÓ

CORREU DE LES LLETRES. (El Port). . . . J. Munteis.

INFORMACIÓ.

LA POLITICA (Casals Catalans). Joan Artal.

AFORÍSTICA (Del Dietari de Jules Renard 1906-1910).

Trad. R. V.

DE BIAIX Bisturí.

TORNA VEUS -- GASETA LOCAL

BANCA ARNÚS

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS
FUNDADA EN 1846

Casa Motriu: Passatge del Relotge, 3

BARCELONA

Casa Central: Plaça de Catalunya, 23

SUCURSALS : Balaguer, Berga, Cervera, Figueres, Girona, Granollers, Igualada, Manresa, Lleida, Mataró, Olot, Puigcerdà, Seu d'Urgell, Solsona, Tàrraga, Tremp, Vich.

AGENCIES : Agramunt, Artesa de Segre, Banyoles, Gironella, La Bisbal, Mollerussa, Pobla de Segur, Pons, Port-Bou.

SOTS-AGENCIA: Calaf.

OPERACIONS BANCARIES DE TOTES CLASSES, EMISSIONS, SUBSCRIPCIONS, EMPRÉSTITS
INFORMACIONS FINANCIERES, ORDRES DE BORSA, COMPRA-VENDA DE VALORS,
COBRAMENT I DESCOMPTE DE CUPONS, CUSTODIA DE VALORS, COMPTES - CORRENTS

SUCURSAL D'OLOT

PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 13

TELÉFON, 161

DIRECCIÓ TELEGRÁFICA I TELEFÓNICA: BANCARNÚS

Vingui a visitar-nos

Si vostè desitja amoblar la seva casa amb gust i confort li serà molt profitosa una visita a **Les Tres Portes**.

Les grans existències de que sempre disposem li donen la garantia de comprar el que més li agradi, tant en mobles de luxe com en classe econòmica.

El nostre taller està a la seva disposició per a construir qualsevol projecte especial.

La nostra gran venda i l'ésser constructors dels nostres mobiliaris ens permet oferir-los als preus més baixos.

Les Tres Portes

Hospici, 9. - OLOT

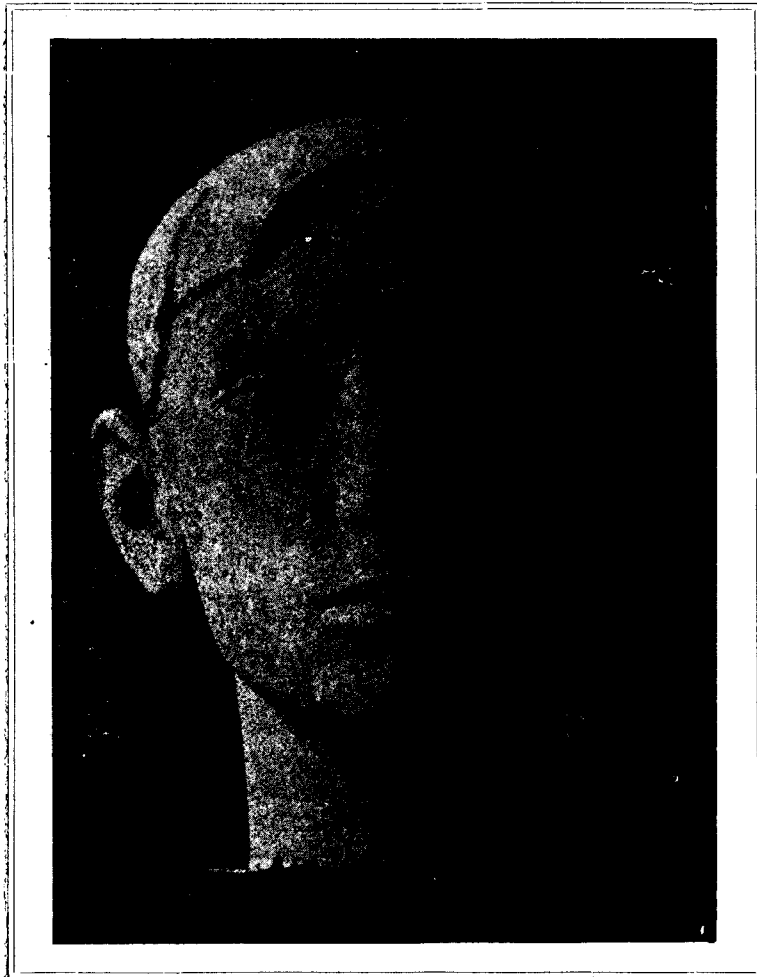
OREIG

ANY I NUM. I
NOVEMBRE 1931

PUBLICACIÓ D'ARTS, LITERATURA I POLÍTICA

ARTISTES CATALANS D'AVUI

Donatiu de l'Editorial

JOAN REBULL I TORROJA

Cap de noi

(1931)

OREIG

Hi ha mots que, per ell sols, ja constitueixen tota una definició; hi ha paraules, en el mosaic virolat d'una llengua, que poden alçar-se espais amunt, amb tota la valor d'un ideal o una bandera. Nosaltres, avui, a l'extendre el vent el blanc estel d'aquesta primera fulla, alcem ben alta la paraula nostra, com un símbol, com un mot d'ordre, com una aspiració, jove i coratjosa, del nostre esperit inquiet.

Si poguessim penetrar, si poguessim endinsar-nos completament, integralment, en el sentit i en la simbologia de la paraula OREIG, ja fora prou perquè no consideressim frustada la nostra missió. Que el mot que encapçala aquestes pàgines no sia una divisa vana, un mot sense sentit i d'estèrils resultances, veus aci la nostra glòria i el nostre major anhel.

Ja sabem, tanmateix, que en la adobció, com a bandera, del mot qui presideix aquestes pàgines, ens hi va una afanyosa responsabilitat. «Orejar», airejar, obrir una finestra a tots els vents de l'esperit mitjançant aquesta fulla, ja sabem bastament que és una tasca feixuga, difícil i treballosa dintre les possibilitats i dintre el marc limitadíssim de la nostra ciutat.

De tota manera, però, atenent que la nostra intenció no és fer una revista transcendental sinó ajustar-la a l'ambient possible de la ciutat, aquí va la nostra fé i el nostre entusiasme per a intentar si reeixim en l'empresa.

Ens atrevirem a dir (i aquest ha estat un dels motius principals que ens ha mogut a crear-la) que la nostra publicació obeeix a una imperiosa i inel·ludible necessitat. Avui, l'ambient de totes les poblacions de Catalunya i d'Espanya, es trova carregat, saturat de passió política. D'ençà d'una pila de mesos que en les tertúlies de café, en les penyes d'amics, per tot arreu, no es parla d'altra cosa que de política. No pretenim blasmar aquest afany i per altra part nobilíssim interès per la cosa pública, però si entenem que, com a bons meridionals que som, potser ens manca una mica massa el sentit de la ponderació. No sabem repartir, equitativament, el nostre interès i els nostres entusiasmes. Amb la mateixa fuga, amb la mateixa impetuositat en que ens llencem, avui, a una determinada fal·lera, demà ens entreguem de cap i peus a una altra. Una mica d'equilibri, tanmateix.

Ja havem dit que no pretenim blasmar aquest interès per la política. Fins i tot el trobem natural per a tractar-se d'una cosa tan espectacular i per tant, agradable a les multituds. Però volem senyalar el perill que hi ha d'esdevenir, a còpia de tant parlar-ne i tornar-ne a parlar, uns vulgars politicastes.

No ignorem que la política és l'art de ben menar els pobles; però també entenem que per la grandesa de la polis (ciutat) li son necessaris tota una pila de factors d'un ordre espiritual i moral, sense els quals la societat degeneraria en una entitat completament amorfa i estèril. Si és cert que els éxits diplomàtics, l'entrellat d'una bona administració, la marxa perfecta de la maquinaria estatal són motius per mereixer el respecte i l'admiració de tothom, també no es pas menys cert que les lletres, les arts i la cultura pesen tant o més que aquells en els mèrits que puguí mostrar un poble.

Agermanar, re'igar, completar una cosa amb l'altra, veus aci doncs, el nostre propòsit. Voldríem que OREIG fos l'antena que recollís tots els batecs de la nostra ànima col·lectiva. Uns i altres, procurarem presentar-los al nostre públic des del punt d'obir de la màxima objectivitat, sense prejudicis ni filies i fobies de cap mena. Dintre el còs de la nostra redacció hi ha de tot; des de la dreta fins l'esquerra, passant per tots els matisos intermitjos. Una cosa tenim de fer notar, però: La nostra fonda catalanitat i el nostre liberalisme.

No sabriem acabar aquestes ratlles sense dedicar un record a totes les publicacions similars que han vist la llum pública a Olot. Vagi, doncs, aquest tribut de la nostra admiració a les benemerites i desaparegudes «Vida Olotina» «Revista Olotina» i «Revista d'Olot» propulsores de tan fondes i diverses iniciatives. I ja que l'oportunitat ens hi convida, vagi també una recordança per aquell home, model de totes les ciutadanes, qui en vida fou En Francesc Fontfreda i quin encert i activitat dintre les tasques periodístiques, no han estat superades encara en la nostra ciutat. A l'esmentar avui el seu nom, prometem, per un altre dia, ocupar-nos com es mereix de la memoria d'aquest exemplar olotí.

Una salutació, també, a tota la premsa d'Olot i a la que escampada arréu de les nostres comarques, lluita i treballa pel bé i la dignificació de Catalunya.

A PROPOSIT D'UN INSTITUT A OLOT

I

El sol fet d'ésser olotins i sentir per la nostra comarca el més natural dels efectes, creiem que ens dona dret a intervenir en la debatuda qüestió d'un Institut o Escola de Segona Ensenyança a Olot i aixó, no sols per tractar-se d'un dels aspectes vitals de l'ensenyament a la nostra ciutat, sinó també pel desitg que una qüestió tant delicada pugui enfocar-se amb el màxim d'interés per tots els estaments socials i amb aquell mínim d'encert que avui exigeixen les institucions que volen viure d'acord amb la cultura dels nostres dies.

Val a dir que amb les darreres resolucions adoptades per les Corts Constituents, la qüestió queda enfocada ja d'una manera definitiva i encar que aixó no pot pas privar-nos de dir que, en la campanya suara duta a terme entre nosaltres, hi surava massa preeminentment aquell mite que el Dr. Gregori Maranyón senyalava, en un famós article, com la causa de l'actual estat d'incomprensió, és un fet real que, amb les esmentades disposicions, la nostra ciutat es veurà, fins prescindint de tot aspecte confessional, obligada, amb més pressa que mai, a cercar una immediata solució a tan arduós problema.

Entrant ara de plé al fons de la qüestió aquesta, ens sembla que quan en una població s'intenta dur a terme una reforma de tan alta transcendència, el primer que cal és sospesar molt bé els mitjants de que's disposa i després, sospesar també a consciència la millor manera d'emprar aquests mitjants, no sols per evitar allò tan corrent entre nosaltres, d'allargar més el braç que la mànegà sinó també perquè, un cop instaurada la nova fundació, resti garantit d'una manera definitiva el seu sosteniment.

De fet, el que's preté amb la discussió que's va sostenint, és resoldre un dels aspectes capdals de l'ensenyament superior; per tant si teniem de donar, d'una manera ràpida, el nostre parer sobre la qüestió aquesta, diríem que considerem equivocat tot el que sigui no enfocar-la sota una visió de conjunt i deixant per un altre article la exposició de la manera com, al nostre entendre, caldria planejar la cosa, ens limitarem a dir avui, en quan a l'aspecte social (igualmente preconitzat per nosaltres) de

qué cal oferir a tots els estaments la manera de cursar estudis superiors, que no és implantant ràpidament i a la babalà una Escola de Segona Ensenyança la manera d'aconseguir aquesta noble finalitat; per tal que, donada la manera com es cursa el Batxillerat al nostre país, facilitar a un treballador els estudis de segon grau i no oferir-li els mitjans de fer carrera, es agreujar el seu ja massa intens suplici de Tantal. Caldria doncs, ans d'exposar-se a malversar la vocació d'alguns xicotets aprofitats, cercar, d'una manera o altre, els mitjans pels que els escolars que fossin seleccionats tinguessen manera d'arribar al terme de les seves aspiracions i aixó, de tal manera, que en cada graó del camí ascendent d'aquestes aspiracions, trobessin un replà adequat que els permetés fer valdre els coneixements adquirits fins aquell moment, i així evitar casos lamentables com el que ocorregué, fa alguns anys, entre nosaltres, en el que el cursar ensenyaments superiors fou una veritable desgràcia pel xicot afavorit, per tal que, no prou afortunat en els seus resultats, va trobar-se després les portes tancades a tota mena d'activitats.

Es per aixó que no ens cansarem de repetir el que ja insinuàrem en una lectura donada a PALESTRA: en la necessitat de lligar molt intimament els estudis amb el coneixement i la pràctica de tota mena de activitats útils per obrir-se pas en la vida, per tal de mantenir constantment en el noi aquell estat latent que, en el més impensat dels moments, pot fer-li conèixer la seva veritable vocació.

No sabriem pas posar fi a aquestes ratlles, sense precisar, d'una manera definitiva, l'esperit que ens ha mogut a ocupar-nos d'aquest aspecte de l'ensenyament, amb el ben entés, que de la mateixa manera que ens permetrem criticar la orientació que no ens sembli prou afinada, estem disposats a escoltar totes les observacions que, sobre el parer per nosaltres exposat, es tingui a be ferse'ns, doncs coneixem a bastament la bona intenció que mou als diferents sectors que s'han ocupat de la qüestió aquesta en la ciutat nostra.

R. VAYREDA I CASABÓ

CORREU DE LES ARTS

JOAN REBULL I TORROJA

No és pas la primera vegada que una publicació olotina fa esment d'aquest excel·lent artista i en fer-lo remarcar de nou avui, en motiu de la Exposició d'Escultura cel·lebrada a la Sala Vayreda, fem notar amb satisfacció, el cas, no massa freqüent, de que el seu alt prestigi no ha fet més que augmentar d'ençà del nostre darrer esment; i amb la particularitat, no gens desfavorable per cert, de que no ha arribat encara al carener de la seva celebritat.

Nat a Reus el darrer any del segle passat, la seva escultura sent tota la força del Camp de Tarragona i el veïnatge de l'esperit clàssic de Roma, sembla haver influït la manera de concebre i pastar en les seves obres.

D'ell ha pogut escriure Rafael Benet en la monografia a ell dedicada de la col·lecció: «Els Artistes Catalans» (1) que «com tots els grans artistes es fa difícil de classificar, car si a vegades sembla caminar fins a Bizanci; fins al punt d'arribada occidental de les caravanes de la Persia i de la Índia; en altres obres el seu instint sembla agermanar-se amb els sentiments dels grans escultors egipsis de la IV dinastia.

El realisme i la viva duresa semblen reviure en les seves pedres apretades d'intensitat. Altres vegades - com fa notar J. F. Rafols - sap fer nèixer de les seves mans la finesa goticista bategant de vida, germana de la dels àngels i ésser acabats de sortir de la mà de Deu, que decoren la façana de la catedral d'Ovièto.

Altres vegades, com en el «Nu» del seu monument a Fortuny, sembla complaure's fen riure la gràcia magestuosa dels déus avolits; hom veu renàixer aci aquell «Estil Sublim» de que parla Winkelann. Però encara que a vegades voregi «l'Estil Bell» Rebull no cau mai en la bellesa feta de compostura, com la dels escultors perfumats de Versailles.»

CORALI.

(1) Edicions «La ma trencada». Aquets volumet, com els dedicats a Joaquim Mir i J. Bosc Roger, poden ésser adquirits a ja Sala Vayreda.

INFORMACIO

Entre les Exposicions més notables cel·lebrades a Barcelona, cal esmentar la inauguració de la temporada a la Sala Parés, amb la exhibició de la Col·lecció Niubó i la d'obres d'artistes de la casa pertanyents a varies col·leccions. — També es feu remarcar la exposició d'aigua-forts i puntes seques de Xavier Nogués a La Pinacoteca, així com les exposicions Jener i Coscolla a les Galeries Layetanes.

Posteriorment s'ha cel·lebrat amb exit, la exposició del ceramista Josep Aragay a la Sala Parés, on es troba exposada actualment una interessant col·lecció de pintures de Rafael Benet.

Per una informació de Sebastià Gasc a MIRA-DOR, sabem que Joan Miró celebrarà aviat una exposició de les seves obres.

En el concurs del «Montserrat vist pels artistes catalans» ha obtingut un important premi el director de la nostra Escola de Belles Arts Iu Pascual.

També hi han estat premiats els pintors F. Domingo, I. Sisquella, F. Callicó, i en la secció de gravat els J. Vila Arrufat i E. C. Ricart.

El conjunt de les obres presentades a aquest concurs s'exhibeix d'ençà del dia 25 al Palau d'Arts Decoratives de Montjuic.

La Fundació Bernat Metge ha organitzat, encomanantles a experts crítics d'Art, varies conferències sobre Art Català Modern, les quals tindran lloc a París a primers d'any. Oportunament donarem més detalls sobre aquestes conferències.

CORREU DE LES LLETRES

VISIONS DE MALLORCA

EL PORT

Riella el sol pels caminals brillants
 d'aquesta mar que alena.
 En aquesta hora al port dormen els cants
 que un mite absurd destrena
 de mil nostàlgies denses, tremolants,
 en la gran pau serena.

Ai quin sedant, visió dels llimonès,
 dels horts i de les cases.
 En cada pal dels bots aventurês,
 òcis d'àuries frases,
 els gallarets. Al cel dos primicês
 estels com dugues brases.

Hi ha en l'espai un ram de quietud
 una mica entenedrida.
 Lluny canta algú. Un vel de solitud
 de joia indefinida
 s'afúa enllà dels pins. I el cor golut
 beu una nova vida.

JOSEP MUNTEIS

INFORMACIO

La premsa ha fet remarcar el considerable nombre de novel·les que han concorregut al Premi Creixells d'enguany.

S'han donat els noms de Prudenci Bertrana, Carles Soldevila i Jeroni Moragues, entre els altres aspirans al premi que's fallarà el proper dia 13 de setembre.

D'entre els llibres que han vist darrerament la llum cal esmentar, en prosa, la novel·la: «Eva» de Carles Soldevila, l'«Hereu» de Prudenci Bertrana i «Els nois de cara al poble» de E. Serra i Roure. En poesia «La Antologia Lirica» de J. M. Lopez Picó, l'«Ombra» de Marià Manen i un nou llibre de poemes d'En Sanchez Juan. De la major part d'aquests llibres procurarem donar-ne una mostra en edicions vinents.

Dintre la bibliografia d'Art, s'ha fet remarcar el llibre que amb el títol de l'«Arc de Barà» han publicat els arquitectes: Nicolau M.ª Rubió i Ramon Raventos.

Ha mort, a Viena, l'il·lustre escriptor Artur Schnitzler, dramaturg i novel·lista de fama mundial. Les seves obres han estat traduïdes en diversos idiomes, una de les quals, «La senyoreta Elsa» pot ésser gustada pels lectors de llengua catalana per la bella traducció que n'ha fet J. Alavedra dintre les publicacions de la Biblioteca Univers.

Intim amic de Gerhardt Hauptman, pot ben dir-se que si el primer constitueix el més legítim orgull de la literatura alemanya, Schnitzler ho era, també de la seva germana la austriaca.

Descansi en pau l'il·lustre home de lletres.

LA POLÍTICA

DE LES CONSTITUENTS

Els qui tenim idees concretes sobre el govern democràtic de les nacions, hem hagut de constatar sovint, com l'empenta dels partits nascuts del lliure albir dels ciutadans, en moments essencialment crítics, no obeeixen mai al conservadurisme de l'estat.

Un moviment alliberador no serà mai una mollesa ni menys una gesta blana, perquè cal tenir en compte que el trasbals que pugui produir-se en determinades situacions polítiques, prové tant de la febra de la nova política per a guanyar l'endarreriment d'uns segles, com de la resistència il·legítima dels qui actuen sota l'imperatiu d'uns interessos creats.

Tenim un exemple clar de tot això amb el que s'esdevé en el nostre país en aquesta etapa de les constituents. L'impressió que fan aquestes corts, dita en poques paraules, és sobretot d'una valentia i d'una franquesa formidables. No existeixen prejudicis. No hi valen concepcions arcaiques. Hi ha un fonament imponderable de bona fe i un gran desig d'estructurar la vida nova que convé al país, ofegat pel cop de sabre de la dictadura i per l'inexistència dels partits polítics durant els anys que imperà. Defectes? Quin parlament constituent, nascut d'un va-i-tot del poble, sense una immediata tradició política, no en té? Potser el major perill consisteix tal com son aquestes corts, en la manca de preparació tècnica dels seus represen-

tants, i en estructurar la vida nacional segons les normes que pugui tenir-ne un determinat partit. Si la primera cosa però no pot imputar-se als elegits per quan prové del truncament dels partits per la dictadura, que els privà així d'evolucionar, la segona és una cosa que demostra un sentit polític improcedent en voler imposar a la vida nacional una determinada i particular trajectòria.

L'impressió d'aquestes corts, apreciables pel que tenen de sinceritat i de contrast de *tenue* comparades amb altres, no és tal com els interessa de fer creure els derrotistes, ni és la que ens presenten els incondicionals. Ni son tant dolentes ni tant bones. Hauràn assolit coses que no s'haurien assolit mai amb el règim caigut. Moltes d'aquestes coses hauràn satisfet a tothom, d'altres no hauràn satisfet a ningú. Així ha estat sempre però.

Cal deixar i ajudar que aquestes corts facin el seu fet. Seria pueril demanar-los-hi que baratessin en conservadurisme, el radicalisme i la passió que el poble els exigí i els exigeix encara, mentre no es demostrí el contrari. Seria pueril per tan, voler veure-hi la manifestació de la vida política normal del país. Allò d'abans era imprescindible que desaparegués. Això d'ara és necessari que evolucioni.

JOAN PUIGJORN

INFORMACIO

Cal remarcar com a cosa que ha estat ben vista per tothom el decret sobre els funcionaris.

Sembla que si no és en la forma primitiva, segons les darreres declaracions del cap del Govern Senyor Azaña, s'ha arribat a una norma ajustada als actuals moments que permetrà endegar per un camí definitiu aquesta utilíssima reforma.

Ha estat comentadíssima la dimissió del

Conceller d'agricultura de la Generalitat senyor Vidal i Rossell, motivada per les absurdes declaracions anticatalanes que feu a un redactor de «Crisol».

El senyor Vidal i Rossell ha dit en unes darreres manifestacions que ell era primer que tot home de partit. El seu partit és socialista i és afiliat a la U. G. T. Com a bon socialista doncs s'ha demostrat també un perfecte anticatalà.

A F O R Í S T I C A

DEL DIETARI DE JULES RENARD

(1906 - 1910)

- Dins l'ombra d'un home gloriós, hi ha sempre una dona que sofreix.
- Als socialistes: Repartim! mes, repartim també la lleialtat, la polidesa i l'esperit!
- Sots el pretext de que la perfecció no és d'aquest mon, gardeu-vos de conservar els vostres defectes.
- Guanyéu la vostra vida, mes'no la guanyéu amb escriure.
- A un bromista: Jo us deman perdó senyor, però, tinc fet jurament de no riure més que quan en tinc ganes.
- Reeixir en el teatre sense premsa, sense amics ni enemics, sense assaig corrent ni assaig general, vet aquí el meu somni daurat.
- Formigues, enfilall de perles negres de les que s'ha extingit el fil.
- Poeta nou? Cal retenir el seu nom, car hom no'n parlarà més.
- La natura guanya en ésser coneguda.
- Peresa: Costum de reposar-se ans d'estar fadigat.
- Ell no vol pas discursos sobre la seva tomba, coneix abastament, la insinceritat dels discursos pronunciats per ell damunt la tomba dels altres.

TRAD. DE R. V.

D E B I A I X

Sembla que l'Exposició d'Escultura celebrada darrerament a la Sala Vayreda, a la que han concorregut les signatures dels més prestigiosos escultors de casa nostra, no ha pas satisfet, ni de bon tros, a certa mena de gents el gust de les quals, comença a ésser una cosa tant difícil de precisar com l'aconseguir la quadratura del cercle.

D'aquí que, potser seria hora, si és que els senyors que ostenten aquest parer tant difícil d'acontegar son capassos de fer alguna cosa, que s'els encomanés, a ells, l'assessorament d'alguna manifestació artística, si més no, per conèixer, d'una vegada, la seva apreciació sobre coses d'Art que, ja des d'ara, ens permeten creu-

re que's trobarà infinitament distanciada de la nostra.

*
*
*

S'ens diu que el blanc i graciós taller que el nostre amic lu Pascual s'ha fet construir al cap del carrer de Mulleras, ha tingut la virtut d'indignar a alguns senyors. La sensibilitat dels quals es veu és incompatible amb l'esperit net i endreçat de les coses modernes.

Ens consta que l'amic Pascual, no s'hi ha pas amojnat gaire, doncs realment, l'indignació d'aquests senyors és la millor confirmació de que's tracta d'una obra ben feta i assenyada.

BISTURI

T O R N A V E U S

EDISON

Nasqué als Estats Units d'Amèrica l'any 1847. Cursà els seus estudis universitaris dintre d'un vagó de tren de càrrega de la Companyia de Ferrocarrils «Grand Trunk». Allí hi muntà el seu laboratori de petits experiments. Allí hi llegia, hi estudiava, hi treballava, re-passava màquines, sobretot d'imprimir i elèctriques. Allí ell acabà per editar-hi un setmanari que titolà: «Grand Trunk Herald.» De família humil el seu ofici era més humil encara, ço és, revendre periòdics als passatgers que arribaven a l'estació del tren de Port Huron.

El fet de salvar un dia la vida al fill del Qüefe de l'Estació, que caigué entre les rodes del tren, feu que la Companyia l'afavorís donant-li ocupació en les diferents estacions de la Companyia.

Aquest noi humil per la posició, pels coneixements i pels mèdies d'adquirir-los ha acabat per ésser el «rei dels invents» i l'home més gran dels nostres dies.

1.400 patents d'invents diversos ha portat a registrar, entre ells els tant importants i de tanta transcendència per la vida moderna com són la làmpara elèctrica que avui ens illumina, el telèfon, el micròfon, la màquina d'escriure, el cable telegràfic per a transmissions múltiples, el fonògraf, el cinema parlant i la televisió en la que hi treballava intensament aquests darrers dies.

La seva mort ha esdevingut en la placidesa i suavitat de l'home savi que devalla al sepulcre entre lluïssors immcomensurables.

L'home d'estudi, a mida que avança en anys i saber, veu aixemplant-se els horitzons i dilatant-se a regions eternes, infinites. L'home d'estudi es veu insignificant entre aquest mar immens de llum, de claror i de sabiduria. Per aixó el vertader savi és humil, senzill, ingenu, no te vanitat ni pretensions, es troba petit, molt petit... i no d'altre manera era senzill, humil i joganer el gran Edison.

G A S E T A L O C A L

EXPOSICIÓ D'ESCULTURA.--Organitzada per la Sala Vayreda va tenir lloc, dins la segona quinzena del passat Octubre, una interessant Exposició d'Escultura, segurament la més complerta que de molts anys s'ha vista a la nostra ciutat i integrada per obres dels escultors següents: J. Borrell, J. Claret, A. Fenosa, A. Ferrant, J. Gargallo, M. Hgué, J. Llimona, J. Llauradó, J. Rebull, J. Martus, E. Monegal, i E. Maragall. Fou de doldre la absència de E. Casanovas, J. Granyer i la del nostre J. Clarà (qui no hi pogué concórrer per no disposar de cap obra de tamany adequat) amb els quals, la exposició esmentada hauria restat arrodonida del tot.

Els elogis que tots els intel·ligents varen fer de la exposició; fou una prova evident de la seva valua, per la qual cosa cal felicitar a la Junta de la Sala on es celebrà.

CURSETS I CONFERENCIES.--Organitzats per Palestra i d'acord amb l'Escola de Belles Arts,

s'han iniciat al local de l'Ateneu dos Cursets, un de Geometria Projectiva i l'altre d'Història General de l'Art dels que es donen amplex detalls en el fullet que incloim.

També a la Biblioteca Popular han estat donades, pel R. P. Basili de Rubí unes lliçons sobre «les teories modernes de la formació de la materia» a les que en seguiran d'altres a carrec del R. P. Armengol de Sarrià i dels senyors J. de Garganta i E. Genover.

El nostre amic i col·laborador En Francesc Xavier Riera sortirà un dia d'aquests cap a Niça per pendre part al Congrés d'Agricultura que s'hi celebrarà, en representació dels serveis agrícoles de la Generalitat de Catalunya.

L'Associació de Música: Olot ha contractat per a la inauguració del seu curs, a la famosa arpista Rosa Balcells.

El concert tindrà lloc dintre aquest més.

Esmena: En la línia vintidós del text de la pàgina quatre, cal llegir: complaure's fent revivre...

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

<p>Joan Fajula DENTISTA Serra Ginesta, 1</p>	<p>Josep Pujol PINTURA DECORATIVA Sant Rafel, 11</p>
<p>Garatge Noguer REPARACIONS ELECTRO-MECÀNIQUES Plaça Clerà, 10 - tel. 127</p>	<p>Miguel Andorrà SASTRE Plaça de la República, 15</p>
<p>Ramón Moret METGE Sant Tomàs, 7</p>	<p>Joaquim Benet CAMISERIA - MERCERIA - NOVETATS Major, 11</p>
<p>Josep M.ª Vayreda METGE Passeig de Blay, 4</p>	<p>Josep Sibidí FERRETERIA Major, 18</p>

Per anuncis en aquesta secció dirigir-se a la
Impremta d'aquest setmanari: Clivillers, 23

TARIFA D'ANUNCIS

Una pàgina 25'00 ptes. Un quart de pàgina 7'50 ptes.
 Mitja pàgina 12'50 » Per 3 insercions, 20, 10 i 6 pts. respectivament
PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS 9 pessetes per 6 insercions.

OREIG

PUBLICACIÓ D'ARTS, LITERATURA I POLÍTICA

REDACTORS: R. Plà i Coral, R. Vayreda i Casabó, R. Calm, J. i M. de Garganta, F. X. Riera, A. Dot
 Arxé, P. C. Busquets, etz.
 COL·LABORADORS: A. Esclassans, J. M. Capdevila, M. Manen, J. Bofill i Ferro, A. de Bolós, J. Moragues,
 J. F. Rafols, etz., etz.

Correspondència: Plaça de Clarà, 3

PREU: 25 CENTIMS

HOTEL DEL PARC

TOT CONFORT, PREUS MODERATS
SITUACIÓ INMILLORABLE

Plaça de Clarà, núm. 3

OLOT

Telèfon 110

FARMACIA I PERFUMERIA

d'en Josep M.ª Llac

Quimic Farmacèutic

Bonaire, 1; Nou de Sant Antoni, 2

Telèfon 23 OLOT

XAVIER PIERA

SASTRE

Carrer de Sant Esteve, 7

OLOT

O. S. A. N.

Què serà...?